

nægter dem, opløses. Vi forlanger ikke en Gang saa meget, vi er villige her fra Landstingets Side — og dette udtaler vi i Beslutningen — til at stemme for Ministeriets Statslaan, hvis Ministeriet ved en Folketingsopløsning skaffer en Udtalelse fra Vælgerne for, at det har Vælgerne bag sig i denne Sag.

Statsministeren (Zahle): I Anledning af de sidste Bemærkninger, som den ærede Taler (Piper) gjorde, og hvorved han havde til Udgangspunkt de sidste Linier, der staar her i Forslag til Beslutning af Landstinget: „Landstinget beslutter ligeledes at udtale, at Tinget under de tilstedeværende Forhold vil være beredt til at vedtage Statslaansforslaget, saafremt Ministeriet efter en Appel til Vælgerne gennem en Opløsning af Folketinget paa ny fremsætter Forslaget“, skal jeg kun bemærke, at jeg opfatter dette som en Kompliment, idet det for mig er Udtryk for, at den Maade, hvorpaa jeg i det andet høje Ting gentagne Gange har begrundet, at det er umuligt under de foreliggende Forhold for det nuværende Ministerium at opløse Folketinget, har overbevist de ærede Herrer, som har skrevet denne Beslutning. Thi det er sikkert, fordi de er aldeles overtydede om, at Ministeriet ikke kan bruge den Fremgangsmaade, at de fremsætter den Udtalelse, som her er fremsat.

Schovelin: Hver Gang det er gaaet det radikale Ministerium imod, og endnu mere nu, da det selv har bragt sig i den Situation, at det lakker imod Enden, saa maa man være forberedt paa at høre den Tale om, at nu sker der noget rædselsfuldt, nu er det en Ulykke for Land og Rige. Det er altid denne Tale, der kommer, naar Verden gaar dem imod; saa er det noget uhørt, noget uset, saa er man i Færd med at begaa en halsløs Gerning, og naar det nuværende Ministerium ikke kan fortsætte, saa vil Landet geraade fuldstændig udi Kaos. Jeg tillader mig nu at tro, at Verden ogsaa vil staa, efter at det radikale Ministerium er gaaet af. Jeg tillader mig at tro, at der ikke vil blive noget som helst Kaos, fordi det høje Ministerium ikke længere glæder os med sin Nærværelse. Men naar man nu fra det høje Ministeriums Side har brugt Billeder om, at Landstinget benytter denne Situation med Statslaanet til at sætte Ministeriet eller sætte det andet Ting Pistolen for Brystet og Kniven paa Struben, saa vil jeg gerne tillade mig at minde om, hvorledes disse Aar er gaaet under det radikale Ministeriums Førelse, hvorledes det System, som

Landet har, om jeg maa bruge det Udtryk, lidt under, har været betegnet af to Ting, nemlig stadigt Indgreb og Regereri fra den højtærede Indenrigsminister, og saa, hvad jeg med eet Ord vil kalde for Hastværkstempoet. Hver Gang Rigsdagen har skullet afgøre en eller anden Sag, er Regeringen i sidste Øjeblik kommet med den, til Trods for at Rigsdagen sad inde Aar ud og Aar ind, den ene Dag efter den anden. Hver Sag er kun blevet bragt frem paa Tingets Bord, hver stor Sag er kun blevet bragt frem paa Tingenes Bord, umiddelbart forinden det var paa allerhøjeste Tid at faa Afgørelsen. Stadig, Gang paa Gang har Rigsdagen faaet sat Pistolen for Brystet og Kniven paa Struben. Hvis der skulde være noget som helst, hvad jeg benægter, i det nuværende Landstingsflertals Fremgangsmaade, der skulde minde om at sætte Pistolen for Brystet og Kniven paa Struben, saa maa jeg sige, saa har vi i den Henseende virkelig uddannet os efter de bedste Mønstre.

Det skal imidlertid ikke lykkes de højtærede Ministre at faa det, som her er sket i disse Dage, fremstillet som Indledning til en Kamp imellem Landsting og Folketing, thi herom er der aldeles ikke Tale. Landstinget har netop her fungeret paa fuldkommen forfatningsmæssig Maade, og i saa Henseende vil jeg netop understrege de tre Linier, som den højtærede Statsminister i sine sidste Bemærkninger dvælede ved. Hvorledes er Forholdene for Øjeblikket her i Landet? De er saaledes, at der sidder en Regering med et knebent Flertal i Folketinget, der ikke, efter de sidste Valgs Udfald at dømme, støtter sig paa et virkelig Flertal ude i den danske Vælgerbefolkning. Derfor kan der, ikke mindst efter den Indignation, der i den senere Tid er gaaet Gang paa Gang som Bølger igennem den danske Vælgerbefolkning overfor det nuværende Ministerium, være begrundet Tvivl om, hvorvidt i dette Øjeblik det nuværende Folketingsflertal virkelig repræsenterer et Flertal af det danske Vælgerfolk. Det er da i høj Grad overensstemmende med Landstingets Stilling, det er noget, som et engelsk Overhus vilde gøre akkurat ligeledes, og som et engelsk Overhus Gang paa Gang har gjort i dette parlamentarisk korrekte Land, at stille Regeringen i den Situation, at den kun kan faa sin Villie igennem, hvis den igennem en Opløsning af Folketinget, Underhuset, viser, at den Tvivl, der er om, hvorvidt virkelig Regeringen sidder med et stort Flertal af det danske Vælgerfolk bag sig, er uberettiget. Hvis den ikke er berettiget, tilbyder jo oven i Købet Landstingets Flertal her ganske at